Hz. Muhammed (S.A.S): Rahmet Peygamberi
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 17 2021 10:34:00

Hz. Muhammed (S.A.S): Rahmet Peygamberi
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلاَّ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ "(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." (Enbiya, 21/107) Allah Teala’nın, insanlara kendi içlerinden peygamberler göndermesi, O’nun kullarına büyük bir lütuf ve rahmetidir. Çünkü ilâhî mesajı insanlara ulaştıran, onlara yaratılış ve var oluş sebebini anlatan, iyiyi, doğruyu, yanlışı, helali, haramı öğreten, kısaca dünya ve ahiret mutluluğunun yollarım gösteren, bu kutsal elçilerdir. Nitekim bu gerçek Kur’an-ı Kerim’de şöyle ifade edilmiştir: لَقَدْ مَنَّ اللهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولاً مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اَيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِى ضَلاَلٍ مُبِينٍ “Andolsun, Allah, müminlere kendi içlerinden, onlara ayetlerini okuyan, onları tertemiz yapan, onlara kitab ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur...” (Âl-i İmran, 3/164) Yüce Rabbimizin tüm insanlığa gönderdiği son rahmet elçisi, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)’dır. O

belli bir topluluğa değil, bütün insanlığa gelmiş Allah’ın elçisi’dir. وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلاَّ كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لاَ يَعْلَمُونَ “Biz, seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu, bu gerçeği anlamazlar.” (Sebe, 34/28) ayeti de bunu açık bir şekilde ifade etmektedir. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s), peygamberler zincirini tamamlayan son davetçi, dini açıklayıp öğreten, bütün ahlakî güzellikleri kendisinde barındıran ve yaşayarak bizlere öğüt veren örnek bir şahsiyettir. Onun varlığı izahını yaptığımız ayette de ifade edildiği gibi tüm âlemlere rahmettir. Çünkü o, bütün insanlığın kurtuluşu için gönderilmiş model bir şahsiyettir. Bu özelliği ile o, insanların acılarını sıkıntılarını içinde hissederek duyan biridir. Müminlere karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir. Allah Teala, Kur’an-ı Kerim’de peygamberimiz için raûf (çok şefkatli) ve rahîm (çok merhametli) tabirlerini kullanarak لَقَدْ جَاءَ كُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ “Gerçek şu ki ey insanlar! Size kendi aranızdan bir elçi gelmiştir ki, sizin öte dünyada çekmek zorunda kalabileceğiniz sıkıntıdan dolayı kendini büyük yük altında hisseden; ve size çok düşkün, mü’minlere karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir O” (Tevbe, 9/128), Onun insanlara ne kadar düşkün olduğunu bizlere haber vermektedir. Yüce Allah, kendisine ait olan bu iki güzel ismi, resullerinden sadece Peygamberimiz için kullanmıştır. Onun sevgisi insanları aşıp, diğer canlıları, dağı, taşı, bitkileri, ağaçları kaplamıştır. O, dağı seven ve dağ tarafından sevildiğini ifade eden bir peygamberdir. “Âlemlere rahmet” vasfı, sevgili Peygamberimizin örnekliğinin evrensel olduğunu, yani tüm insanlığı ve varlık âlemini ilgilendirdiğini göstermektedir. Onun rahmeti, iman edenlerden başlayarak tüm insanlara, hayvanlara, bitkilere ve bilip bilmediğimiz bütün varlıklara kadar uzanır. Dolayısıyla peygamberimizin gönderilişi, Allah’ın bizlere olan rahmet, şefkat

ve lütfunun bir sonucudur. Çünkü o gelmeden önce insanlık her türlü değer ölçülerini yitirmiş, yollarını şaşırmış, toplum hayatı bozulmuş, ahlak tamamen kaybolmuştu. Kadın toplumun dışına itilmiş, esir muamelesi görerek eşya gibi alınıp satılır olmuş, kız çocukları ise uğursuzluk işareti sayılıp diri diri toprağa gömülmeye başlamıştı. Can ve mal güvenliği kalmamış, şiddet, kavga, savaş alabildiğine yaygınlaşmıştı. Adalet, doğruluk, dürüstlük, güvenilirlik, hoşgörü, müsamaha, acıma vb. kavramlar toplum hayatından yok olmaya yüz tutmuş, sapıklık ve küfür alabildiğine yaygınlaşmıştı. İşte böyle bir durumda iken Allah Teala, insanlığı içinde bulunduğu insanlık dışı düşünce ve davranışlardan kurtarmak için sevgili peygamberimizi göndermiştir. O, getirmiş olduğu evrensel prensipler sebebiyle tüm insanlık için bir rahmet ve kurtuluş vesilesi olmuştur. Hz. Peygamber bize, Allah’a gönülden iman etmeyi, O’nu sevmeyi, O’na bağlanarak iç barışı ve doğru yolu bulmayı, ibadetlerle hayatımızı anlamlı kılmayı, dürüstlüğü öğütledi. O, haksızlığın yerine adaleti; nefretin yerine sevgiyi; düşmanlığın yerine kardeş-liği; sürtüşmenin yerine dayanışmayı; cimriliğin yerine cömertliği; savaşın yerine barışı; şiddetin yerine müsamaha ve hoşgörüyü; kabalığın yerine yumuşak huyluluğu ve nezaketi getirdi. Bunun yanında yalan, hile, fitne, gıybet, iftira, kin v.b. toplum huzurunu bozan davranışları söz ve uygulamalarıyla önlemeye çalışarak gerekli tedbirleri aldı. Yetimin ve kimsesiz çocukların elinden tutmayı, açı doyurmayı, düşeni kaldırmayı, çalışmayı, emeğin hakkını vermeyi, çalmamayı, insanlara yararlı olmayı, kimseyi incitmemeyi, emaneti korumayı, gülmeyi, tebessümü, yardımlaşmayı, komşularla iyi geçinmeyi, akrabalık bağlarına riayet etmeyi, ırkından cinsinden ve sosyal statüsünden dolayı insanları dışlamamayı o öğretti. Bizler bağışlama ve hoşgörünün en mükemmel örneğini, insana saygının en yücesini, şefkat ve merhametin en güzel tezahürlerini, en zor durumda iken bile insanı kazanmayı, beddua etmemeyi, en güçlü durumda iken bile affetmeyi sevgili Peygamberimizden öğrendik. Kur’an-ı Kerim, sevgili Peygamberimizin yüce bir ahlak üzere olduğunu
وَاِنَّكَ
لَعَلى
خُلُقٍ
عَظِيمٍ “Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.” (Kalem, 68/4), vurguladıktan sonra onun bizler için ideal bir örnek olduğunu, Allah’a ve ahiret gününe inanan her bir kişinin onun ahlakını örnek alması gerektiğini belirtmektedir
لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِى
رَسُولِ
اللهِ
اُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ
لِمَنْ كَانَ
يَرْجُو
اللهَ
وَالْيَوْمَ
اْلآخِرَ
وَذَكَرَ

اللهَ
كَثِيرًا “Andolsun, Allah’ın Resûlünde sizin için; Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah’ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.” (Ahzâb, 33/21). Bu nedenle küçüğünden büyüğüne, gencinden yaşlısına, kadınından erkeğine, kısaca toplumdaki tüm fertlerin, onun getirmiş olduğu ilahî mesaja ve bunun hayata geçirilmiş olan örnekliğine her zaman ve her mekânda ihtiyacı vardır. Bu da ancak Hz. Peygamber’i çok iyi tanıyıp anlamak ve sünnetini yaşantımıza geçirmekle mümkün olacaktır. Çünkü Allah Teala, kendisini sevenlere şu mesajı duyurmasını istiyor Resulümüzden:
قُلْ اِنْ
كُنْتُمْ
تُحِبُّونَ
اللهَ
فَاتَّبِعُونِى
يُحْبِبْكُمُ اللهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللهُ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ “De ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Âl-i İmran, 3/31) Netice olarak bugün insanlığın içinde bulunduğu sıkıntı, kavga, şiddet, aile arasındaki geçimsizlik, beşerî ilişkilerdeki olumsuzluklar, onu yeterince anlayamamak ve hayatımızın içinde yeterince yer vermemekten kaynaklanmaktadır. Toplumun ve tüm insanlığın huzuru, onun bize öğrettiği yüksek ahlaki ilkeleri hayatımıza geçirmeye bağlıdır. Bu nedenle tüm âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Peygamber’i ve onun tebliğ etmiş olduğu evrensel mesaj olan Kur’an’ı doğru anlamaya ve anlatmaya, onun sevgisinde birleşmeye bu gün çok daha muhtacız...   Dr. Faruk GÖRGÜLÜ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler